

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 44.611/3
VAN 17 JUNI 2008

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 26 mei 2008 door de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "betreffende de organisatie en erkenning van toeristische samenwerkingsverbanden", heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond ¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*
* *

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet bevat een regeling inzake de toeristische samenwerkingsverbanden op gemeentelijk en provinciaal vlak.

Luidens artikel 2 van het ontwerp kunnen gemeenten en provincies (of gemeentelijke en provinciale extern verzelfstandigde agentschappen), met het oog op de ontwikkeling, de promotie en de kwaliteitszorg van het toeristische aanbod, onder de voorwaarden vermeld in het tot stand te brengen decreet, een toeristisch samenwerkingsverband tot stand brengen of ertoe toetreden. Dat samenwerkingsverband kan worden belast met welbepaalde beleidsuitvoerende taken op het vlak van toerisme. Het opzetten van een samenwerkingsverband of de deelname eraan kan gepaard gaan met de overdracht of de terbeschikkingstelling van personeel of met de overdracht of de terbeschikkingstelling van infrastructuur door de gemeente of de provincie.

Bij artikel 3 van het ontwerp wordt een toeristisch samenwerkingsverband omschreven als een door Toerisme Vlaanderen overeenkomstig het tot stand te brengen decreet erkende rechtspersoon, waarvan de missie bestaat in het bijdragen tot de ontwikkeling, de promotie en de kwaliteitsbewaking van het toeristische aanbod binnen zijn werkingsgebied. In het artikel worden de taken omschreven die het toeristische samenwerkingsverband op zich neemt, wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om de lijst met taken te concretiseren of te preciseren, en wordt bepaald voor welke categorieën

¹Aangezien het gaat om een voorontwerp van decreet, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

de erkenning kan worden verleend (gemeentelijk, intergemeentelijk, regionaal, interprovinciaal of provinciaal toeristisch samenwerkingsverband, waarbij het werkingsgebied respectievelijk bestaat uit het grondgebied van één gemeente, het grondgebied van twee of meer gemeenten, het grondgebied van een deel van een provincie of van een deel of het geheel van twee of meer provincies, het grondgebied van twee of meer provincies en het gehele grondgebied van één provincie, en waarbij voor elke categorie wordt bepaald wie naast de betrokken gemeente of gemeenten, provincie of provincies deel kan uitmaken van het samenwerkingsverband, zijnde rechts- en natuurlijke personen met uitzondering van andere gemeenten en provincies, Toerisme Vlaanderen, de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest).

Bij artikel 4 van het ontwerp worden de erkenningsvoorwaarden omschreven, waaronder het vereiste dat de deelnemende gemeenten en provincies de meerderheid vormen in de raad van bestuur en in de algemene vergadering, waarover de rechtspersoon (het samenwerkingsverband) moet beschikken, en wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om nadere erkenningsvoorwaarden vast te leggen.

Voorts worden de aanvraag om erkenning, de procedure voor de goedkeuring van die aanvraag door Toerisme Vlaanderen en het beroep tegen een beslissing tot niet-erkenning geregeld (artikelen 5 en 7). Er wordt ook bepaald dat, mits de erkenning vooraf is verkregen, de gemeenten en de provincies ertoe worden gemachtigd om, "in afwijking van het gemeentedecreet van 15 juli 2005, het provinciedecreet van [9] december 2005 of het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking", een toeristisch samenwerkingsverband op te richten of toe te treden tot een toeristisch samenwerkingsverband dat de vorm heeft van een vereniging of stichting in de zin van de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen, of dat de vorm heeft van een vennootschap in de zin van het Wetboek van vennootschappen (artikel 6). In artikel 7 wordt gepreciseerd dat de eventueel (stilzwijgende) goedkeuring van de aanvraag om erkenning de erkenning van het samenwerkingsverband inhoudt en, voor de gemeenten en de provincies bedoeld in artikel 6, "de vereiste uitdrukkelijke decretale toestemming" om het samenwerkingsverband op te richten of ertoe toe te treden.

Het ontwerp regelt tevens het toezicht door Toerisme Vlaanderen, de intrekking van de erkenning (in geval blijkt dat de erkenning werd verkregen of behouden op grond van valse verklaringen en documenten of als het toeristische samenwerkingsverband de bepalingen van het tot stand te brengen decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan schendt), het beroep tegen de beslissing tot intrekking en de rechtsgevolgen van die intrekking (artikelen 8 tot 10).

Het ontwerp bevat een overgangsbepaling waarbij aan bestaande samenwerkingsverbanden van gemeenten en provincies die niet in overeenstemming zijn met het gemeentedecreet, het provinciedecreet of het decreet van 6 juli 2001, de mogelijkheid wordt geboden zich in overeenstemming te stellen met het tot stand te brengen decreet en een erkenning te verkrijgen. In afwachting van een definitieve beslissing over een erkenningsaanvraag zijn deze samenwerkingsverbanden "rechtsgeldig". Wanneer de aanvraag om erkenning niet tijdig wordt ingediend of de erkenning niet wordt verkregen, moeten de gemeenten en de provincies hun deelname aan het samenwerkingsverband beëindigen (artikel 11).

De Vlaamse Regering wordt ten slotte gemachtigd om de datum van inwerkingtreding van het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt, te bepalen (artikel 12).

BEVOEGDHEID

3. Luidens artikel 1 van het ontwerp regelt het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt, een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid. In de memorie van toelichting wordt daaromtrent de volgende toelichting gegeven:

"Overeenkomstig artikel 127, § 1, 1/ G.W. juncto art. 4, 10/ van de Bijzondere Wet tot hervorming der Instellingen van 8 augustus 1980 en art. 162, laatste lid G.W. regelt dit decreet een wijze waarop verscheidene provincies of verscheidene gemeenten zich met elkaar kunnen verstaan of zich kunnen verenigen op toeristisch vlak.

Slechts voor zover voorliggend decreet een potentiële decretale afwijking inhoudt op het DIS, gemeente- of provinciedecreet (zie de artikelen 6, 10, § 6 en 11), regelt dit decreet een gewestaangelegenheid. Voor het overige regelt dit decreet enkel een gemeenschapsaangelegenheid, met name het toerisme. Het is dan

.../...

ook van toepassing in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, waar voornoemde drie decreten niet van toepassing zijn."

3.1. De gemeenschapsaangelegenheid die in het geding is, is de bevoegdheid inzake de vrijetijdsbesteding en het toerisme, die bij artikel 4, 10/, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen ter uitvoering van artikel 127, § 1, 1/, van de Grondwet als een culturele aangelegenheid aan de gemeenschappen is toevertrouwd. De betrokken gewestaangelegenheden zijn deze bedoeld in artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 1/, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 inzake de samenstelling, de organisatie, de bevoegdheid en de werking van de provinciale en gemeentelijke instellingen, en deze die bij artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 8/, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ter uitvoering van de artikelen 39 en 162, vierde lid, van de Grondwet, aan de gewesten wordt toegekend inzake de verenigingen van provincies en gemeenten tot nut van het algemeen.

Een decreet van de Vlaamse Gemeenschap inzake de genoemde gemeenschapsaangelegenheid heeft, krachtens artikel 127, § 2, van de Grondwet kracht van wet in het Nederlandse taalgebied, alsmede ten aanzien van de instellingen, gevestigd in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad die, wegens hun activiteiten, moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap. Een decreet van de Vlaamse Gemeenschap kan te Brussel-Hoofdstad weliswaar niet van toepassing zijn op de gemeenten, nu gemeenten geen instellingen zijn die zich uitsluitend richten op één gemeenschap, maar dit neemt niet weg dat, mocht het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt, effectief een gemeenschapsaangelegenheid regelen, de Vlaamse Gemeenschapscommissie of instellingen die moeten worden beschouwd als uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap, als partner zouden kunnen optreden in een bij het ontwerp bedoeld samenwerkingsverband.

Een decreet van het Vlaamse Gewest geldt daarentegen slechts op het grondgebied van het Vlaamse Gewest, en kan derhalve in geen enkele hypothese enig gevolg hebben te Brussel-Hoofdstad.

Een juiste bevoegdheidsrechtelijke kwalificatie is derhalve niet enkel van belang met betrekking tot de te volgen parlementaire procedure, maar eveneens met betrekking tot de territoriale gelding van de ontworpen regeling.

.../...

3.2. Naar luid van artikel 41 van de Grondwet worden de uitsluitend gemeentelijke of provinciale belangen door de gemeenteraden of de provincieraden geregeld volgens de beginselen bij de Grondwet vastgesteld. Die beginselen zijn nader omschreven in artikel 162 van de Grondwet; het tweede lid, 2/, van dat artikel herhaalt dat de provincieraden en de gemeenteraden bevoegd zijn "voor alles wat van provinciaal en van gemeentelijk belang is".

Artikel 162, vierde lid, van de Grondwet bepaalt:

"Ter uitvoering van een wet, aangenomen met de in artikel 4, laatste lid, bepaalde meerderheid, regelt het decreet of de in artikel 134 bedoelde regel de voorwaarden waaronder en de wijze waarop verscheidene provincies of verscheidene gemeenten zich met elkaar kunnen verstaan of zich kunnen verenigen. (...)".

Artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 8/, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bepaalt:

"De aangelegenheden bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet [thans artikel 39] zijn:

(...)

VIII. Wat de ondergeschikte besturen betreft:

(...)

8/ de verenigingen van provincies en gemeenten tot nut van het algemeen, met uitzondering van het door de wet georganiseerde specifiek toezicht inzake brandbestrijding;"

Uit voornoemde grondwets- en bijzondere wetsbepalingen volgt dat uitsluitend de gewestelijke wetgever bevoegd is om de voorwaarden en de wijze van samenwerking tussen de provincies of de gemeenten onderling te regelen, voor zover die samenwerking betrekking heeft op de gezamenlijke behartiging van aangelegenheden van provinciaal of gemeentelijk belang. Hetzelfde geldt, maar dan op grond van artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 1/, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, voor de samenwerking van een gemeente of een provincie met een andere natuurlijke of rechtspersoon. Hieraan wordt

.../...

geen afbreuk gedaan door het gegeven dat de samenwerking specifiek betrekking heeft op een welbepaalde aangelegenheid ².

Anders is het evenwel wanneer de bedoelde samenwerking te situeren valt in het raam van de uitvoering van taken die door de hogere overheid worden opgedragen aan de gemeenten of de provincies of, ruimer, niet de behartiging van de lokale belangen betreft, maar daarentegen te koppelen is aan het beleid van de federale overheid, een gemeenschap of een gewest (in een andere aangelegenheid dan deze van de ondergeschikte besturen; in dat geval is de bevoegde wetgever evenwel dezelfde, zij het dat hij optreedt op grond van een andere bevoegdheidstoewijzing). In dat geval is de overheid die bevoegd is voor de aangelegenheid waarop de samenwerking betrekking heeft, ook bevoegd om die samenwerking te regelen. Zo oordeelde het Grondwettelijk Hof dat de federale overheid op grond van zijn bevoegdheid inzake de werkloosheidsreglementering bevoegd is om de samenwerking tussen de gemeenten op het vlak van de oprichting van een plaatselijk werkgelegenheidsagentschap te regelen ³. In dezelfde lijn oordeelde het Hof dat de federale wetgever op grond van zijn bevoegdheid inzake de civiele bescherming de bevoegde minister kan machtigen om hulpverleningszones te creëren waarin de door verschillende openbare brandweerdiensten beschermde grondgebieden bijeengebracht worden waarbij hij opdrachten kan toevertrouwen aan de gemeenten en de wijze kan regelen waarop die opdrachten moeten worden vervuld ⁴, met name door het regelen van de samenwerking tussen de betrokken gemeentelijke diensten.

²Advies 26.496/2/V van 28 juli 1997 over een ontwerp dat geleid heeft tot het decreet van het Waalse Gewest van 25 juni 1998 "houdende goedkeuring van het Akkoord tussen het Land Noordrijn-Westfalen, het Land Rijnland-Palts, het Waalse Gewest en de Duitstalige Gemeenschap van België inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen de territoriale samenwerkingsverbanden en andere openbare instanties, ondertekend te Mainz op 8 maart 1996", *Parl. St.*, W. Parl., 1997-1998, nr. 375/1, p. 6, voetnoot 2).

³Grondwettelijk Hof, nr. 58/95, 12 juli 1995, B.10.1.

⁴Grondwettelijk Hof, nr. 197/2004, 8 december 2004, B. 4.

3.3. De vraag rijst derhalve welke de juiste draagwijdte is van de bij het ontwerp geregelde samenwerkingsverbanden. De gemachtigde verklaarde in dit verband dat de bedoeling van het ontwerp niet zozeer is de gemeenten en de provincies te belasten met Vlaamse beleidstaken, maar wel de gemeenten en provincies toe te laten hun toeristische beleid te coördineren en te versterken via de nodige toeristische samenwerkingsverbanden.

Uit deze verklaring en ook uit het ontwerp zelf kan worden afgeleid dat de regeling inzake de toeristische samenwerkingsverbanden niet te situeren valt binnen een meer omvattende regeling inzake het toeristische beleid van de Vlaamse Gemeenschap, waarbij in dat raam aan de gemeenten en de provincies taken worden opgelegd of waarbij ze rechtstreeks worden betrokken bij dat beleid. In het ontwerp wordt daarentegen een instrumentarium gecreëerd dat de gemeenten en de provincies kunnen hanteren bij het voeren van hun eigen toeristische beleid. Er worden, noch rechtstreeks, noch onrechtstreeks, verplichtingen opgelegd of opdrachten toegekend aan de gemeenten en de provincies.

Aldus beschouwd heeft het ontwerp betrekking op een aangelegenheid als bedoeld in artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 1/ (voor de samenwerkingsverbanden waarbij niet meer dan één gemeente of provincie is betrokken) en 8/ (voor de samenwerkingsverbanden waarbij dat wel het geval is), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, en betreft het dus een gewestaangelegenheid.

4. Wat betreft het toepassingsgebied van de ontworpen regeling wordt in de memorie van toelichting het volgende vooropgesteld:

"Onder de oprichters of deelnemers aan een toeristisch samenwerkingsverband kunnen zich ook buitenlandse gemeenten en provincies bevinden, doch gezien deze niet onder de bevoegdheid van Toerisme Vlaanderen of de Vlaamse overheid vallen, dienen deze in de zin van dit decreet als «rechtspersoon» en niet als «gemeente» of «provincie» beschouwd te worden. Provincies en gemeenten uit het Waalse Gewest en gemeenten uit het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest kunnen eveneens deelnemen aan een toeristisch samenwerkingsverband, doch gezien deze overheden niet onder de gewestbevoegdheid van de Vlaamse overheid vallen, dienen ook deze overheden in de zin van dit decreet als «rechtspersoon» en niet als «gemeente» of «provincie» beschouwd te worden."

.../...

In zoverre de ontworpen regeling ruimte laat voor een betrokkenheid van een provincie of een gemeente die behoort tot een ander gewest, moet worden gewezen op artikel 92*bis*, § 2, d), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, luidens welke bepaling de gewesten een samenwerkingsakkoord sluiten voor de regeling van de aangelegenheden die betrekking hebben op de verenigingen van gemeenten en provincies tot nut van het algemeen die de grenzen van een gewest overschrijden. Het is pas wanneer zulk een samenwerkingsakkoord bestaat dat provincies of gemeenten uit een ander gewest bij de in het ontwerp bedoelde samenwerkingsverbanden kunnen worden betrokken, en wel onder de voorwaarden die zijn opgenomen in dit samenwerkingsakkoord.

5. Artikel 2, derde lid, van het ontwerp bepaalt onder meer dat de oprichting van een toeristisch samenwerkingsverband of de deelname eraan door een gemeente of een provincie gepaard mag gaan met de terbeschikkingstelling van personeel van de gemeente of provincie aan het samenwerkingsverband.

De aangelegenheid van de terbeschikkingstelling van personeel maakt, in zoverre ze van toepassing is op de terbeschikkingstelling van contractueel personeel aan gebruikers, deel uit van de aangelegenheid van het arbeidsrecht, die op grond van artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 12/, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot de bevoegdheid van de federale overheid is blijven behoren ⁵.

In zoverre artikel 2, derde lid, van het ontwerp de mogelijkheid tot terbeschikkingstelling van contractueel personeel invoert, wijkt het af van het terzake bestaande principiële verbod in artikel 31 van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers en van artikel 144*bis* van de Nieuwe Gemeentewet, dat slechts toestaat contractueel personeel ter beschikking te stellen van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, een sociale huisvestingsmaatschappij of een vereniging zonder winstoogmerk. De decreetgever zou artikel 2, derde lid, van het ontwerp slechts kunnen

⁵Zie advies 32.867/VR van 14 februari 2002 over een ontwerp dat heeft geleid tot de wet van 12 juni 2002 tot wijziging van de nieuwe gemeentewet, wat de terbeschikkingstelling van het personeel betreft, *Parl. St.*, Senaat, 2001-2002, nr. 2-875/4, p. 2.

aannemen als hij zich daarvoor kan beroepen op de impliciete bevoegdheid bedoeld in artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ⁶.

Daartoe is vereist dat de aanwending van de impliciete bevoegdheid "noodzakelijk" is voor de uitoefening van de eigen bevoegdheden van de gemeenschap of het gewest. Bovendien moet blijken dat de betrokken aangelegenheid zich tot een gedifferentieerde regeling leent, en dat de weerslag van de afwijkende gemeenschaps- of gewestregeling op de bevoegdheid van de federale overheid slechts marginaal is ⁷.

Het staat aan de stellers van het ontwerp om aan te tonen dat aan de genoemde voorwaarden is voldaan. In de memorie van toelichting wordt, in bevestigend geval, best dienaangaande nadere toelichting verschaft.

ALGEMENE OPMERKINGEN

6. Luidens artikel 3, § 1, van het ontwerp moet het toeristische samenwerkingsverband de vorm aannemen van een rechtspersoon. Artikel 4, eerste lid, 1/ en 2/, ervan bepaalt dat de rechtspersoon moet beschikken over een raad van bestuur (waarin de deelnemende gemeenten en provincies beschikken over de meerderheid van stemmen en leden en die minstens belast is met de algemene leiding en de voortgangscontrole van de werking en de activiteiten) en over een algemene vergadering (waarin de deelnemende gemeenten en provincies over de meerderheid van stemmen en leden beschikken en die minstens bevoegd is voor de wijziging van de statuten, de benoeming en de afzetting van de bestuurders, de kwijting aan de bestuurders, de goedkeuring van de begroting en van de rekening, de ontbinding van de vereniging, en de uitsluiting en toelating van een lid). Uit artikel 6 blijkt dat het samenwerkingsverband (onder meer) de vorm kan aannemen van een vereniging of een stichting in de zin van de wet van 27 juni 1921, of de vorm van een vennootschap in de zin van het Wetboek van vennootschappen, dit "in afwijking van het gemeentedecreet van 15 juli 2005, het provinciedecreet van [9] december 2005 of het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking". Ook verklaarde de gemachtigde dat indien de

⁶Zie o.m. in die zin advies 38.530/VR/3 van 12 juli 2005 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het provinciedecreet van 19 december 2005, *Parl. St.*, Vl. Parl., 2005-2006, nr. 473/1, p. 275.

⁷Zie o.m. Grondwettelijk Hof, nr. 87/2006, 24 mei 2006, B.7.

gemeentelijke of provinciale samenwerking een vorm aanneemt die geregeld is in het gemeentedecreet, het provinciedecreet of in het decreet van 6 juli 2001, deze samenwerkingsvorm (op voorwaarde dat het om een rechtspersoon gaat, zie artikel 3, § 1) ook kan erkend worden als toeristisch samenwerkingsverband.

De rechtszekerheid vereist dat duidelijkheid bestaat over de vormen die de te erkennen rechtspersoon kan aannemen, door middel van een uitdrukkelijke bepaling terzake. Indien het samenwerkingsverband ook de vorm kan aannemen van een *sui generis* rechtspersoon, dienen de essentiële kenmerken van die rechtspersoon in het decreet zelf te worden bepaald.

Voorts kan artikel 6 worden weggelaten: het is niet nodig uitdrukkelijk te bepalen dat een samenwerkingsverband kan worden opgericht in afwijking van het gemeentedecreet, het provinciedecreet of het decreet van 6 juli 2001 nu in een bijzondere decretale regeling wordt voorzien. Indien men zulks duidelijkheidshalve toch wil bepalen, gebeurt dit best in artikel 2 van het ontwerp. Wel moet dan duidelijk blijken dat ook een beroep kan worden gedaan op bestaande samenwerkingsverbanden bedoeld in het decreet van 6 juli 2001, het gemeentedecreet of het provinciedecreet.

Tenslotte is ook artikel 7, tweede lid, van het ontwerp overbodig behoudens in zoverre erin wordt bepaald dat de goedkeuring door Toerisme Vlaanderen de erkenning als toeristisch samenwerkingsverband inhoudt.

7. Er kan worden overwogen in het ontwerp een bepaling op te nemen die analoog is met artikel 12, § 1, van het voornoemde decreet van 6 juli 2001.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 1

8. Gelet op hetgeen is opgemerkt omtrent de bevoegdheidsrechtelijke kwalificatie van het ontwerp (zie opmerking 3), dient in artikel 1 ervan te worden bepaald dat het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt, een gewestaangelegenheid regelt.

Artikel 3

9. Volgens de gemachtigde is de in artikel 3, § 3, van het ontwerp vervatte opsomming van de taken van de toeristische samenwerkingsverbanden exhaustief. In dat geval dienen de woorden "In het bijzonder" in de inleidende zin van die bepaling te worden geschrapt (en dient de redactie van die zin daaraan te worden aangepast).

10. In artikel 3, § 4, van het ontwerp schrijve men "De Vlaamse Regering kan ... concretiseren of preciseren" in plaats van "Bij besluit van de Vlaamse Regering kan ... worden geconcretiseerd of gepreciseerd".

Een gelijkaardige opmerking geldt ten aanzien van de artikelen 5, tweede lid, 7, derde lid, en 10, § 5, van het ontwerp.

Artikel 4

11. In artikel 4, eerste lid, 2/, e), van het ontwerp vervange men het woord "vereniging" door het woord "rechtspersoon".

12. Volgens de gemachtigde is de delegatie in het laatste lid van artikel 4 van het ontwerp enkel bedoeld om de erkenningsvoorwaarden vermeld in het eerste en het tweede lid ervan nader te bepalen, en niet om andere erkenningsvoorwaarden vast te stellen. Zulks zou duidelijker tot uiting dienen te komen.

Artikel 10

13. Gelet op hetgeen *sub* 6 werd opgemerkt, kan artikel 10, § 6, van het ontwerp worden beperkt tot de bepaling dat bij verlies van de erkenning door een samenwerkingsverband dat afwijkt van het gemeentedecreet, het provinciedecreet of het decreet van 6 juli 2001, de gemeente of de provincie de deelname daaraan onmiddellijk moet beëindigen.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. SMETS,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. R. THIELEMANS, eerste auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

J. SMETS